

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

37. Quibus modis potissimum peccari solet in administratione sacram.
Eucharistiæ temp. pest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

raritatem Ecclesiarum & sacerdotum, nec non insignem pietatem Christianorum, quia ea religiosissime & sanctissime vtebantur,

a Serm. 156. vt videre est apud D. Augustinum (a) Bede de Tempore dam (b) & alios: verum progresu tempore b H. Angl. lib. 4. ca. 24.

ris, crescente numero sacerdotum, refrigerante etiam pietate & religione Christianorum, prohibitu*m* fuisse alibi asseruari Eucharistiam, quam in templis idcirco consecratis, vt videre licet in Conciliis Toletano & Cæsaraugustano ante citatis. Itaque non ad illam antiquam consuetudinem respicere debemus: facies enim Ecclesie ab illo tempore plane immutata est, sed ad præsentem sacris Canonibus & modernis fidelium moribus attemperatam.

QVÆSTIO XXXVII.

Quibus modis potissimum peccari solet in administratione sacramenti Eucharistiae tempore pestis?

Quæstionis explicatio.

COnsueta methodo mouetur hæc quia stio, vt breuiter recensemus peccata, quæ frequentius accidere solent tempore pestis in consecratione & administratione sacra-

sacramenti Eucharistiae, cui quæstioni satifiet, si summatim attingamus quæ hoc capite fusius per quæstiones plures distinximus.

Responsio.

PECCAT primo, qui tempore pestis reguliter non ministrat hoc sacramentum etiam cum periculo vitæ.

2. Sacerdos religiosus qui absente siue iuste siue iniuste pastore, rogatus ab ægro, non vult illi ministrare, & est mortale contra charitatem proximi.

3. Similiter Diaconus, qui absente pastore, ut ante dictum est, rogatus recusat ministrare.

4. Pastor qui non omnibus, sed tantum quibusdam ministrat, cum tamē morali diligentia adhibita, pluribus ministrare posset, & est mortale contra iustitiam & charitatem.

5. Qui non ministrat amentibus & in furorem actis, si alias sint bene dispositi, & nullum subest periculum irreuerentiæ sacramenti.

6. Qui non ministrat non valentibus petere præ magnitudine morbi, vel alias, si alioqui sint bene dispositi.

7. Qui non ministrant pueris peste infectis

Bb 5 fectis

394 DE NECES. ET MOD. MINIST.
fectis, si ante conceptam pestem cœperant
confiteri & communicare.

8. Qui non ministrant suspectis de pec-
cato mortali, etiam violenter, si ægri pecca-
tum negent, & sacramentum sibi dari pe-
tant.

9. Et qui publice negat iis, quos per
cōfessionem scit in peccato mortali verari.

10. Et qui negat publicis usurariis, me-
tricibus, concubinariis, si signa contrito-
nis exhibeant.

11. Contra, qui ministrat iis, quos pro-
babiliter scit passuros vomitū, vel quos p-
pter linguæ tumorem, vel ariditatem & lic-
itatem, vel difficiliorem respirationem,
vel nimis frequentem sternutationem, tu-
fīsim, singultum, vel cruris excreationem,
vel aliam similem passionem scit non pos-
se species sacramentales dimittere in sto-
machum. Et qui huiusmodi ægris desert
Eucharistiam ad deosculandum.

12. Et qui non ministrat de peste suspe-
ctis, rite dispositis.

13. Et qui sibi ipsi peste infecto non mi-
nistrat, si non est aliis sacerdos, qui illi dis-
pensat.

14. Qui vt ministret hoc sacramentum
consecrat speciem panis extra sacrificium
missæ.

15 Simi-

15. Similiter qui vt ministret non habens speciem panis consecrat tantum speciem vini.

16. Et qui in missa consecrat utramque speciem, sed ministrat ægro speciem vini.

17. Sic & ille qui utramq; speciem consecrat, sed alteram in pane fermentato.

18. Similiter ille qui celebrat non ieonus, vt ægro sacramentum ministrare possit,

19. Qui à longe positus, non habens hostiam, consecrat illam, quam æger in manibus habet,

20. Qui intam multas partes hostiam populo distribuendam diuidit, vt, moraliter loquendo, non possit distribui sine irreuerentia sacramenti, & scandalø puli.

21. Et ille qui non habens hostiam consecratam porrigit non consecratam.

22. Similiter qui non audens accedere peste infectum propter periculum contagionis à longe positus apponit ægris ex mela ad hoc composita sumendam.

23. Et qui proponit ægris sumendam ex scutellis.

24. Nec non ille qui pani visuali & communii inuolutum ministrat.

25. Et ille qui oblongiori forcipe Eucharistiam tenet, & sic ægro ministrat.

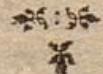
26. Et

26. Et ille qui spatulæ oblongiori Eucharistiam infigit, & sic in os peste infecti immittit.

27. Pariter & ille, qui dat sanis Eucharistiam domi asseruandam, ut si peste corruptantur illam sumant.

Dices: Quale peccatum non seruare ritus ecclesiæ consuetos in ministranda peste infectis vel de ea suspectis, Eucharistia?

R. Est mortale contra virtutem religionis, ut ante ex Turrecremata, & Iacobo de Graffis annotauimus.

C A P V T